

El dia en què a l'Agnès li van posar ulleres
va atraure totes les mirades de la classe.

En Litus volia tenir unes ulleres com les de l'Agnès.
Però les necessitava de debò?

De la mateixa col·lecció:
Litus Súper M
La gran motxilla d'en Litus

ISBN: 978-84-19253-93-4 www.nubeocho.com

LES ULLERES D'EN LITUS

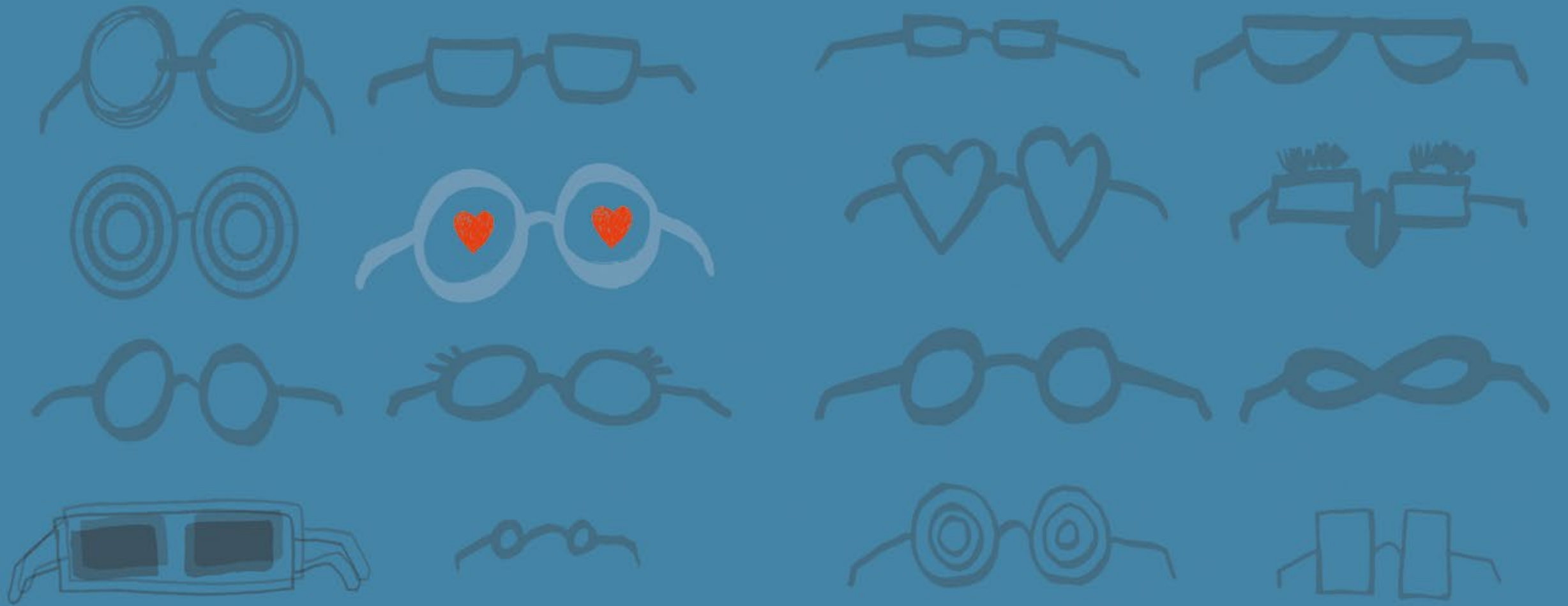
Margarita del Mazo

Guridi

LES ULLERES D'EN LITUS

Margarita del Mazo
Guridi

Per al meu Carlitos.

Margarita del Mazo

Per a la Candela i en Mateo, creativitat i imaginació.

Guridi

L E S U L L E R E S D ' E N L I T U S

Margarita del Mazo

Guridi

Les ulleres d'en Litus

Col·lecció Som8

© del text: Margarita del Mazo, 2013/2023

© de les il·lustracions: Guridi, 2013/2023

© de l'edició: NubeOcho, 2023

© de la traducció al català: Marta Morros Serret, 2023

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *Las gafas de Carlitos*

Correcció: Mireia Alegre

Primera edició: Octubre, 2023

ISBN: 978-84-19253-93-4

Dipòsit Legal: M-18864-2023

Imprès a Portugal.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

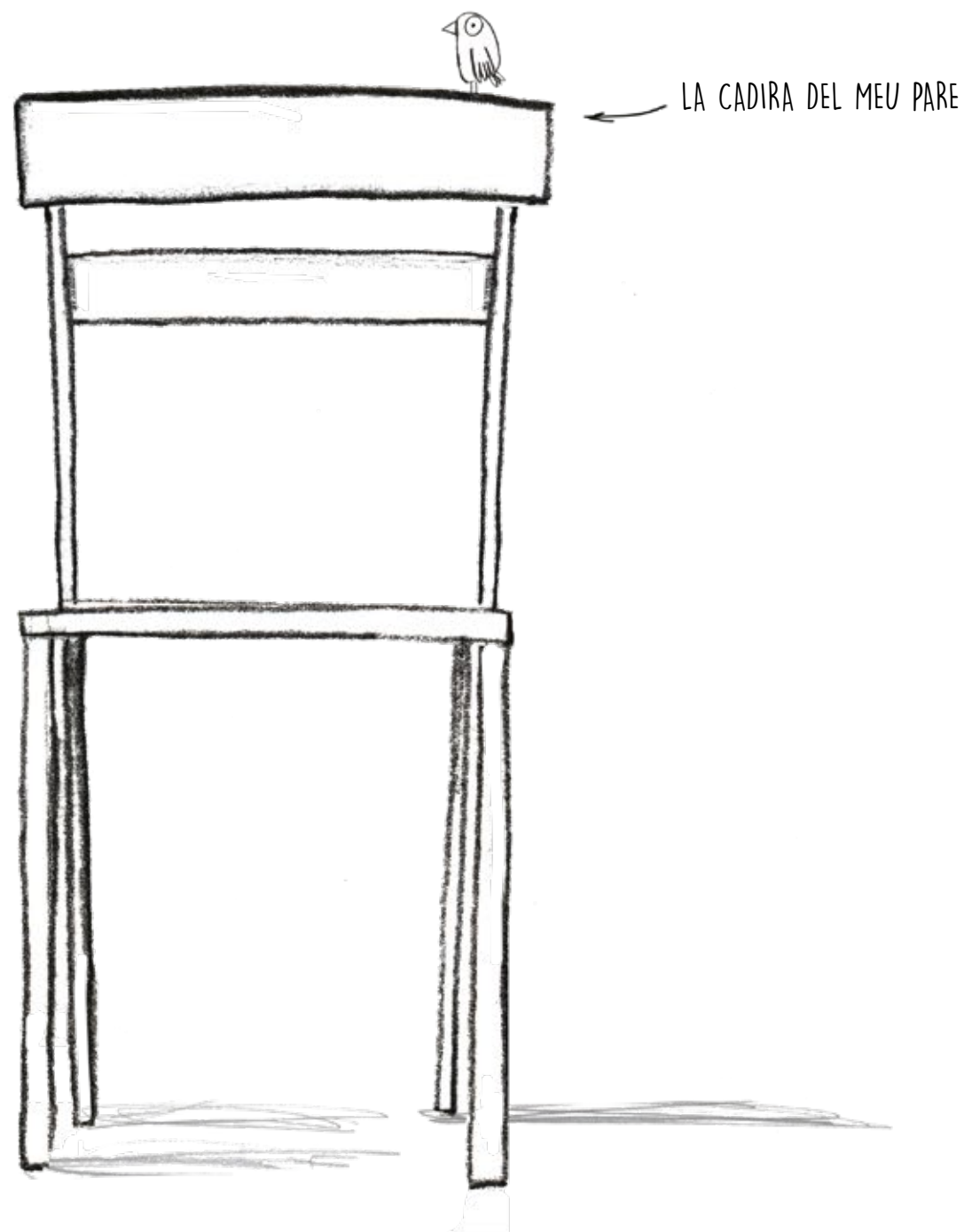
DIBUIXA-LI UNES ULLERES

nubeOCHO

Li deien Litus perquè era molt petitó.

Un dia es faria gran i li dirien Carles,
com el seu pare.

En Litus acostumava a perdre's entre els llençols i sempre arribava tard a l'escola.

Però un matí es va llevar ben d'hora. Va esmorzar a la velocitat d'un llop afamat i va sortir de casa a cuitacorrents.

Aquell dia, en Litus va ser el primer a arribar a l'escola i va esperar l'Agnès.

Tan bon punt la va veure, es va posar de puntetes per semblar més alt i va respirar fondo per semblar més ceapat. Però ella va passar de llarg.

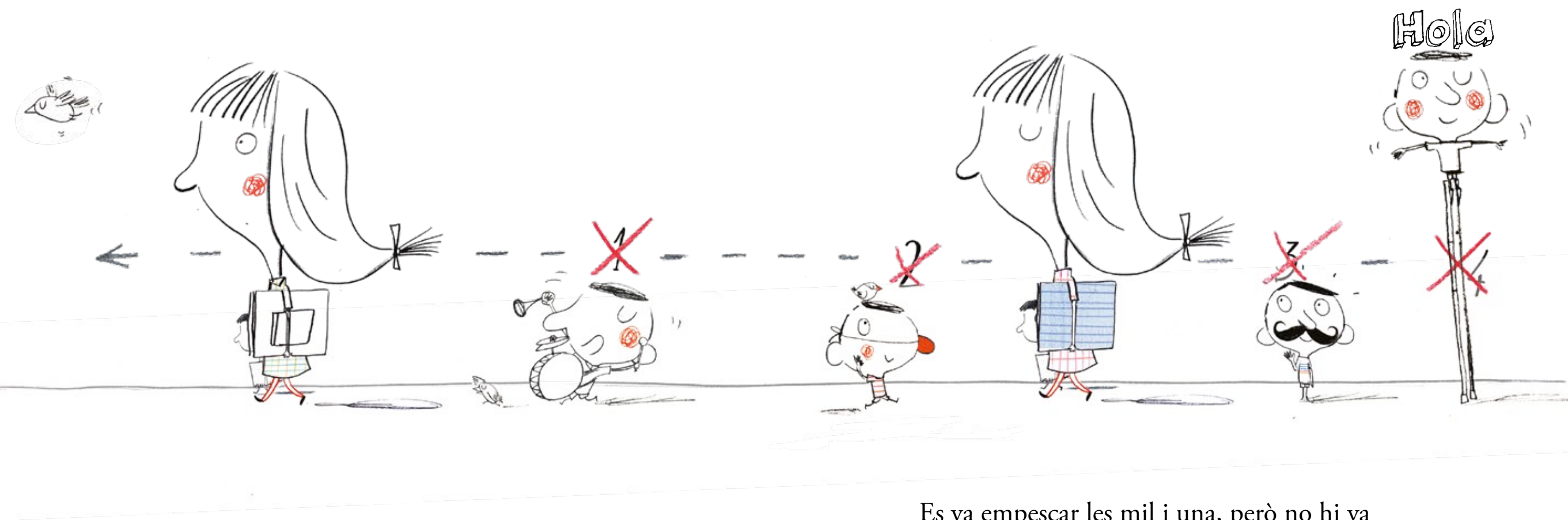

En Litus va acompanyar l'Agnès fins a la classe.
Volia ser a prop d'ella perquè no ensopegués
amb cap obstacle.

Ella caminava convençuda que era el vent qui li
obria les portes.

En Litus tan sols anhelava una cosa:
que l'Agnès es fixés en ell. I ho va intentar
a consciència.

Es va empescar les mil i una, però no hi va
haver manera.

Un dia, l'Agnès va arribar a l'aula
picant de mans i fent saltirons.

—**Avui em posen unes «ulleres de
veure-hi»!** —va taral·lejar.

En Litus, en sentir-ho, es va emocionar
tant que li van ballar els peus, els ulls i
fins i tot les orelles.

—**Genial! Ara em veurà!** —es va dir.

